

1. После сего Моисей и Аарон пришли к фараону и сказали: так говорит Господь, Бог Израилев: отпусти народ Мой, чтоб он совершил Мне праздник в пустыне.
УПО: А потім прийшли Мойсей й Аарон, та й сказали до фараона: Так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Відпусти народ Мій, і нехай вони святкують Мені на пустині!
KJV: And afterward Moses and Aaron went in, and told Pharaoh, Thus saith the LORD God of Israel, Let my people go, that they may hold a feast unto me in the wilderness.

2. Но фараон сказал: кто такой Господь, чтоб я послушался голоса Его [и] отпустил Израиля? я не знаю Господа и Израиля не отпущу.
УПО: А фараон відказав: Хто Господь, що послухаюсь слова Його, щоб відпустити Ізраїля? Не знаю Господа, і також Ізраїля не відпущу!
KJV: And Pharaoh said, Who is the LORD, that I should obey his voice to let Israel go? I know not the LORD, neither will I let Israel go.

3. Они сказали: Бог Евреев призвал нас; отпусти нас в пустыню на три дня пути принести жертву Господу, Богу нашему, чтобы Он не поразил нас язвою, или мечом.
УПО: І сказали вони: Бог євреїв стрівся з нами. Нехай же ми підемо триденною дорогою на пустиню, і принесемо жертви Господеві, Богові нашому, щоб не доторкнувся Він до нас мором або мечем.
KJV: And they said, The God of the Hebrews hath met with us: let us go, we pray thee, three days' journey into the desert, and sacrifice unto the LORD our God; lest he fall upon us with pestilence, or with the sword.

4. И сказал им царь Египетский: для чего вы, Моисей и Аарон, отвлекаете народ от дел его? ступайте на свою работу.
УПО: І сказав до них цар Єгипту: Чому ви, Мойсею та Аароне, відриваєте народ від його робіт? Ідіть до своїх діл!
KJV: And the king of Egypt said unto them, Wherefore do ye, Moses and Aaron, let the people from their works? get you unto your burdens.

5. И сказал фараон: вот, народ в земле сей многочислен, и вы отвлекаете его от работ его.
УПО: І сказав фараон: Таж багато тепер цього простолюду, а ви здержуєте їх від їхніх робіт.
KJV: And Pharaoh said, Behold, the people of the land now are many, and ye make them rest from their burdens.

6. И в тот же день фараон дал повеление приставникам над народом и надзирателям, говоря:

УПО: І того дня фараон наказав погоничам народу та писарям, говорячи:

KJV: And Pharaoh commanded the same day the taskmasters of the people, and their officers, saying,

7. не давайте впредь народу соломы для делания кирпича, как вчера и третьего дня, пусть они сами ходят и собирают себе солому,

УПО: Не давайте більше народові соломи, щоб робити цеглу, як учора й позавчора.

Нехай ідуть самі, та збирають собі соломи.

KJV: Ye shall no more give the people straw to make brick, as heretofore: let them go and gather straw for themselves.

8. а кирпичей наложите на них то же урочное число, какое они делали вчера и третьего дня, и не убавляйте; они праздны, потому и кричат: пойдем, принесем жертву Богу нашему;

УПО: А назначене число цегли, що вони робили вчора й позавчора, накладете на них, не зменшуйте з нього. Вони нероби, тому кричать: Ходім, принесімо жертву нашому Богові!

KJV: And the tale of the bricks, which they did make heretofore, ye shall lay upon them; ye shall not diminish ought thereof: for they be idle; therefore they cry, saying, Let us go and sacrifice to our God.

9. дать им больше работы, чтоб они работали и не занимались пустыми речами.

УПО: Нехай буде тяжка праця на цих людей, і нехай працюють на ній, і нехай покинуть облудні слова.

KJV: Let there more work be laid upon the men, that they may labor therein; and let them not regard vain words.

10. И вышли приставники народа и надзиратели его и сказали народу: так говорит фараон: не даю вам соломы;

УПО: І вийшли погоничі народу й писарі його, та й сказали до того народу, говорячи: Так сказав фараон: Я не буду давати вам соломи.

KJV: And the taskmasters of the people went out, and their officers, and they spake to the people, saying, Thus saith Pharaoh, I will not give you straw.

11. сами пойдите, берите себе солому, где найдете, а от работы вашей ничего не убавляется.

УПО: Самі йдіть, наберіть собі соломи, де знайдете, бо нічого не зменшене з вашої роботи!.

KJV: Go ye, get you straw where ye can find it: yet not ought of your work shall be diminished.

12. И рассеялся народ по всей земле Египетской собирать жниво вместо соломы.

УПО: І розпорошився народ той по всій єгипетській землі, щоб збирати стерню на солому.

KJV: So the people were scattered abroad throughout all the land of Egypt to gather stubble instead of straw.

13. Приставники же понуждали, говоря: выполняйте работу свою каждый день, как и тогда, когда была [у вас] солома.

УПО: А погоничі наставляли, говорячи: Скінчіть вашу щоденну працю в час так, як коли б була солома.

KJV: And the taskmasters hasted them, saying, Fulfil your works, your daily tasks, as when there was straw.

14. А надзирателей из сынов Израилевых, которых поставили над ними приставники фараоновы, били, говоря: почему вы вчера и сегодня не изготовляете урочного числа кирпичей, как было до сих пор?

УПО: І були биті писарі синів Ізраїлевих, що їх настановили над ними фараонові погоничі, говорячи: Чому ви не скінчили свого приділу для виробу цегли й учора й сьогодні, як було дотепер?

KJV: And the officers of the children of Israel, which Pharaoh's taskmasters had set over them, were beaten, and demanded, Wherefore have ye not fulfilled your task in making brick both yesterday and to day, as heretofore?

15. И пришли надзиратели сынов Израилевых и возопили к фараону, говоря: для чего ты так поступаешь с рабами твоими?

УПО: І прибули писарі Ізраїлевих синів, та й кричали до фараона, говорячи: Для чого ти так робиш рабам своїм?

KJV: Then the officers of the children of Israel came and cried unto Pharaoh, saying, Wherefore dealest thou thus with thy servants?

16. соломы не дают рабам твоим, а кирпичи, говорят нам, делайте. И вот, рабов твоих

бьют; грех народу твоему.

УПО: Соломи не дають твоїм рабам, а цеглу кажуть нам робіть! І ось раби твої биті, і грішиш ти перед народом своїм!

KJV: There is no straw given unto thy servants, and they say to us, Make brick: and, behold, thy servants are beaten; but the fault is in thine own people.

17. Но он сказал: праздны вы, праздны, поэтому и говорите: пойдём, принесём жертву Господу.

УПО: А він відказав: Нероби ви, нероби! Тому ви говорите: Ходім, принесімо жертву Господеві.

KJV: But he said, Ye are idle, ye are idle: therefore ye say, Let us go and do sacrifice to the LORD.

18. Пойдите же, работайте; соломы не дадут вам, а положенное число кирпичей давайте.

УПО: А тепер ідіть, працюйте, а соломи не дадуть вам! Але призначене число цегли ви дасте!

KJV: Go therefore now, and work; for there shall no straw be given you, yet shall ye deliver the tale of bricks.

19. И увидели надзиратели сынов Израилевых беду свою в словах: не убавляйте числа кирпичей, какое [положено] на каждый день.

УПО: І бачили Ізраїлеві писарі себе в біді, коли говорено: Не зменшуйте з цегли вашої щоденного в його часі!

KJV: And the officers of the children of Israel did see that they were in evil case, after it was said, Ye shall not minish ought from your bricks of your daily task.

20. И когда они вышли от фараона, то встретились с Моисеем и Аароном, которые стояли, ожидая их,

УПО: І стріли вони Мойсея та Аарона, що стояли насупроти них, як вони виходили від фараона,

KJV: And they met Moses and Aaron, who stood in the way, as they came forth from Pharaoh:

21. и сказали им: да видит и судит вам Господь за то, что вы сделали нас ненавистными в глазах фараона и рабов его и дали им меч в руки, чтобы убить нас.

УПО: та й сказали до них: Нехай побачить вас Господь і нехай вас осудить, бо ви

вчинили ненависним дух наш в очах фараона й в очах його рабів, щоб дати меч в їхню руку повбивати нас!

KJV: And they said unto them, The LORD look upon you, and judge; because ye have made our savor to be abhorred in the eyes of Pharaoh, and in the eyes of his servants, to put a sword in their hand to slay us.

22. И обратился Моисей к Господу и сказал: Господи! для чего Ты подвергнул такому бедствию народ сей, для чего послал меня?

УПО: І вернувся Мойсей до Господа та й сказав: Господи, чому Ти кривду вчинив цьому народові? Чому Ти послав мені це?

KJV: And Moses returned unto the LORD, and said, LORD, wherefore hast thou so evil entreated this people? why is it that thou hast sent me?

23. ибо с того времени, как я пришел к фараону и стал говорить именем Твоим, он начал хуже поступать с народом сим; избавить же, --Ты не избавил народа Твоего.

УПО: Бо відколи прийшов я до фараона, щоб говорити Твоїм Ім'ям, він ще більшу кривду чинить цьому народові, а насправді Ти не визволив народу Свого!

KJV: For since I came to Pharaoh to speak in thy name, he hath done evil to this people; neither hast thou delivered thy people at all.